

29 ROCZNICA WPROWADZENIA STANU WOJENNEGO 10, 12 i 13 grudnia 2010 roku

29 lat temu, w niedzielę, z głośników telewizorów w całej Polsce usłyszeliśmy głos gen. Wojciecha Jaruzelskiego wygłaszającego orędzie do narodu. Milicja i SB aresztowały działaczy „Solidarności”, przerwano połączenia telefoniczne, programy radiowe i telewizyjne. Do akcji ruszyło około 100 tys. milicjantów i żołnierzy. Na ulicę wyjechało 1750 czołgów i prawie 2000 pojazdów opancerzonych. Na kolejnych 586 dni Polska pogrążyła się w stanie wojennym.

Obchody upamiętniające 29 tragiczną rocznicę wprowadzenia stanu wojennego rozpoczęły się **10 grudnia 2010 roku** złożeniem kwiatów pod tablicą (*budynek Dozamelu przy ul. Robotniczej*) upamiętniającą postać zmarłego Piotra Bednarza – legendy Dolnośląskiej Solidarności. „Solidarność” Politechniki Wrocławskiej reprezentował wiceprzewodniczący Marek Muszyński.

Podczas popołudniowego spotkania w Auli Politechniki Wrocławskiej, które prowadził były przewodniczący Komisji zakładowej NSZZ „Solidarność” Tomasz Wójcik, przewodniczący Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Dolny Śląsk Kazimierz Kimso odznaczył Medalem 30-lecia Dolnośląskiej Solidarności rektora Politechniki Wrocławskiej prof. Tadeusza Więckowskiego. – *W roku jubileuszu 30-lecia powstania Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” dziękuję Panu nie tylko za osobisty wkład w rozwój naszej Ojczyzny, ale przede wszystkim za ogromny wysiłek w kształtowaniu patriotycznych postaw przyszłych pokoleń* – powiedział szef dolnośląskiej „Solidarności”. Medal otrzymała także Organizacja Zakładowa NSZZ „Solidarność” w Politechnice Wrocławskiej, który w imieniu Komisji Zakładowej odebrali: **Jadwiga Szymonik, Stanisław Kwaśniowski i Ryszard Wroczyński.**

Jak co roku medalami i dyplomami wyróżniono ludzi, którzy przez 30 lat pozostali wierni ideałom „Solidarności”. Kapituła powołana przez Komisję Zakładową NSZZ „Solidarność” w Politechnice Wrocławskiej przyznała w 2010 r. Medale „Solidarności”: **ks. Stanisławowi Orzechowskiemu, Izabeli Hudymie, Czesławowi Czuryłe, Kosmanowi Suchowskiemu, Ryszardowi Szczebelskiemu i Tadeuszowi Wojtkowiakowi.**

Prezydium Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” w Politechnice Wrocławskiej przyznało w 2010 roku 51 dyplomów „Solidarności”. Otrzymali je: **Antoni Bartosiewicz, Dariusz Bąkowski, Danuta Belina-Freundlich, Andrzej Bełzowski, Edmund Całus, Kazimierz Choroś, Urszula Daniło, Zbigniew Gałęcki, Mieczysław Głowacki, Marian Górecki, Andrzej Jakubczyk, Izabela Jeżyk-Herbuś, Teresa Jurlewicz, Jadwiga Juszcak, Elżbieta Kaczmarzyk, Tadeusz Kasarełło, Teresa Kaszczuk, Stanisław Klusek, Barbara Kłoczkowska,**

Henryk Kordecki, Krystyna Kowal, Czesława Kozicka, Maria Krzystek, Jan Kwiatek, Wanda Kwiatkowska, Zdzisław Lipiński, Aleksandra Masalska, Elżbieta Mazur, Anna Młynarczyk, Mateusz Mraczek, Krystyna Nowacka, Grażyna Olszewska, Jerzy Pankiewicz, Helena Pawlak, Barbara Pieczka, Ewa Popko, Edward Przydróżny, Elżbieta Rutecka, Andrzej Sapiński, Włodzimierz Solnik, Teresa Stembalska, Halina Story, Jacek Suchodolski, Krystyna Szott, Ryszard Szymczak, Marek Wojtala, Danuta Wiech, Maria Wojciechowska, Halina Wójtowicz-Młochowska, Elżbieta Ziaja, Irena Zubel.

Podczas spotkania w Auli ksiądz prałat Mirosław Drzewiecki – kapelan „Solidarności” w Politechnice Wrocławskiej odczytał zebranych fragmenty swojej nowej książki „*Niech będzie Solidarność*” jest to zbiór kazań poświęconych głównie ludziom „Solidarności”. Spotkanie zakończył koncert Jacka Stachurskiego z zespołem.

Na organizowanych przez Organizację Zakładową NSZZ „Solidarność” w Politechnice Wrocławskiej wraz z Zarządem Regionu NSZZ „Solidarność” obchodach wprowadzenia stanu wojennego w Auli obecni byli także przedstawiciele: władz Uczelni, związków zawodowych działających w Uczelni, studenci, uczniowie, a przede wszystkim znaczące postacie tamtego (choć nie tylko tamtego) okresu.

11 grudnia w sali rycerskiej wrocławskiego ratusza również nie zabrakło członków „Solidarności” z Politechniki Wrocławskiej. Ponad 140 odznaczeń odebrali członkowie i sympatycy Solidarności Walczącej. Nadano też honorowe Krzyże Solidarności Walczącej za szczególne zasługi w walce o wolność i solidarność między ludźmi i narodami. Odebrali je Zofia i Zbigniew Romaszewscy oraz Jerzy Woźniak ze Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej. **W gronie odznaczonych znaleźli się:** przewodniczący RKS-u a obecny wiceprzewodniczący Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” **Marek Muszyński i prof. Andrzej Wiszniewski.** Dziękując za odznaczenie, były rektor Politechniki Wrocławskiej prof. Andrzej Wiszniewski poświadczył, że nigdy nie był członkiem Solidarności Walczącej, choć przy każdej okazji wspierał tę organizację i jej poszczególnych członków.

12 grudnia w Katedrze Wrocławskiej odbyła się Msza św. w intencji ofiar stanu wojennego, koncelebrowana przez ks. kardynała Henryka Gulbinowicza wraz z biskupem Edwardem Janiakiem i proboszczem katedry ks. Adamem Drwięgą. Podczas kazania ks. infułat Adam Drwięga przypomniał mało znane fakty o roli Jana Pawła II i dyplomacji watykańskiej w pierwszych tygodniach. *Jan Paweł II wstrząśnięty skutkami stanu wojennego, a szczególnie tragedią górników z kopalni Wujek, napisał osobisty list do Wojciecha Jaruzelskiego, przyrównując sytuację w Polsce do czasów hitlerowskich. Po przeczytaniu dokumentu wstrząśnięty Jaruzelski wysłał samolotem do Watykanu ówczesnego ministra do spraw wyznań, który przedstawił papieżowi sytuację w Polsce i prosił o złagodzenie treści listu. Inni uczestnicy uroczystości pamiętają zaangażowanie kardynała Gulbinowicza w pomoc dla internowanych i więzionych. To po jego naciskach zamknięto obóz dla internowanych w Kamiennej Górze zorganizowany na terenie dawnego obozu koncentracyjnego Gross Rosen. Tą drogą szło wielu kapłanów, wielu księży, żeby tylko wspomnieć księdza Popiełuszkę, który oddał swoje życie za tę sprawę. Dlatego dziwimy się, gdy w wolnej Polsce mówi się tyle o oddzieleniu Kościoła od Państwa, gdy kogoś razi krzyż w szkole czy szpitalu. My już doświadczyliśmy, że w imię oddzielenia Kościoła od Państwa uwięziono prymasa. Kościół będzie zawsze stał na straży sumienia, ale zadawaliśmy już sobie pytanie: czy historia może płynąć przeciw prądowi sumienia? Za jaką cenę?”* Dziękując wszystkim uczestnikom rocznicowej mszy, przewodniczący Zarządu Regionu Kazimierz Kimso podkreślił, że związek będzie stał przy Kościele i bronił krzyża, gdyż

w historii usuwanie krzyży z przestrzeni publicznej sygnalizowało zabieranie Polakom wolności.

13 grudnia w kościele pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa mszę św. w intencji ofiar stanu wojennego koncelebrowali: ks. bp Andrzej Siemieniewski, ks. Mirosław Drzewiecki – kapelan Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” w Politechnice Wrocławskiej, ks. Stanisław Pawlaczyk – kapelan dolnośląskiej „Solidarności” i ks. Paweł Bujak - proboszcz parafii.

Po mszy uczestnicy uroczystości przeszli pod Tablicę śp. Tadeusza Huskowskiego (bud. D-2), gdzie przewodniczący Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” w Politechnice Wrocławskiej Ryszard Wroczyński przypomniał pokrótce jego życiorys: *Tadeusz Huskowski był z pokolenia Kolumbów, którzy w swych domach rodzinnych wychowywali się w duchu gorącego patriotyzmu, a w czas wojny z przykładnym męstwem, nie szczędząc krwi, stanęli w obronie Ojczyzny i przekazywanych im wartości. Szesnastoletni Tadeusz został żołnierzem Szarych Szeregów w słynnym Batalionie „Zośka”, w którym wielokrotnie wykazał się odwagą, za co w wieku 20 lat awansował na dowódcę plutonu. Po wojnie los rzucił Tadeusza Huskowskiego do Wrocławia, gdzie ukończył studia, a następnie ponad trzydziestopięcioletnią pracą zawodową związał się z Politechniką Wrocławską, wykładając matematykę i informatykę. Liczne pokolenia studentów zapamiętały Go jako wspaniałego wychowawcę. Sierpień 1980 był dla Niego przedłużeniem drogi, na którą wstąpił w latach młodości. 28 sierpnia 1984 roku otrzymał część nakładu nowego numeru „Z dnia na dzień”. Jak zwykle trzeba było rozpakować paczki i poskładać poszczególne kartki. Podczas wykonywania tej czynności zmarł na atak serca.*

Po złożeniu kwiatów i zapaleniu zniczy zebrani przeszli na „Skwer Obrońców Solidarności” gdzie stoi pomnik – obelisk poświęcony „Wszystkim Współtwórcom, Obrońcom i Bohaterom Solidarności”. Pod pomnik przybyli również: marszałek Sejmu Grzegorz Schetyna, przewodniczący Rady Miasta Wrocławia Jacek Ossowski, wicewojewoda dolnośląski Ilona Antoniszyn-Klik, marszałek Sejmiku Rafał Jurkowlaniec, wiceprezydent Wrocławia Wojciech Adamski, dyrektor wrocławskiego Oddziału IPN prof. Włodzimierz Suleja, dyrektor Ośrodka Pamięć i Przyszłość we Wrocławiu Marek Mutor oraz posłowie.

Po krótkich wystąpieniach: marszałka Sejmu, marszałka Sejmiku, wiceprezydenta Wrocławia, JM Rektora Politechniki Wrocławskiej prof. Tadeusza Więckowskiego, Przewodniczącego Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność” Dolny Śląsk Kazimierza Kimso, prof. Andrzeja Wiszniewskiego, ks. Mirosław Drzewiecki odmówił modlitwę za wszystkich obecnych oraz tych, których już nie ma wśród nas.

Ostatnim celem tradycyjnej drogi był hol budynku A-1 gdzie nastąpiła uroczystość złożenia kwiatów pod Tablicą śp. Tadeusza Kosteckiego, który zginął podczas brutalnej pacyfikacji Politechniki Wrocławskiej przez ZOMO 15 grudnia 1981 roku.

W obchodach 29 rocznicy wzięli udział przedstawiciele Komisji Zakładowych Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność”, delegacje pocztów sztandarowych, które stworzyły bogatą oprawę dla uczczenia pamięci ofiar stanu wojennego.